

Valge paber

Võtsin paberi, et luua poem
Mis võluks Su sooned ja meeled
Oli ainult üks probleem
Olin unustanud maailma keeled

Siis nägin päriselt Sind
Üle aastate, aastasadade
Ei öeldud miks või mis on hind
Läbi kõikide raskete radade

Sa seisid kurvalt, Sulepea käes
Hommikumantel.. paistis midagi
Justkui väsin'd aga täies väes
Mina ei kirjutan'd ridagi

Meie Laulupidu

Et saaks need asjad aetud
Nüüdsama ühe hooga
Veel jõuaks tantsupeole
Meie oma looga

Tantsiks kahekesi valssi
Üle nurme, piha
Ei mängiks hiirt ja kassi
Mängiks ausat iha

Kahe peale ühed tiivad

Vallatud, mõtlikud, püsimatud
Jäljed meie taga liival –
Need homseks lained, väsimatud
Üle ookeani viivad.

Sa veel ei anna mulle kätt,
Vaid pilguga mu hinge riivad,
Kus sügaval ma aiman, et
Üsna pea mul' annad tiivad.

Sinu ja minu hää

Hää, mis mõõtmata toorelt
On jälle tulnud või taas
Surra ei kavatse noorelt
Suvised hallad maas

Sul' heidab end üle
Ümber end mässib
Ei ütle, mis tuleb
Töotustes vassib

Oled alistunult võrgus
Tead, et välja ei saa
Pilgus on rahu põrgus
Ootad: süda rõkata taas

Punarind

Kas viirastust nägin või Sind
Augustikuus enne agu
Me hoovi lendas punarind
Sa ju veel magasid nagu?

Ta januselt rohukõrrelt
Nokaga võttis kastepiisa
Käsi libises õlavarrelt
Ma ütlesin: mulle ei piisa

Siis pesi näo, lõid silmad valla
Puna rinnust palge lõi
Ja murule langes alla
Me jalad märjaks said

Siis tõmbasid kampsuni ära
Selle all polnud mitte midagi
Vaid pimestav paljas sära
Ära ei lennanud kunagi

